

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 45023

гр. София, 15.12.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 56 СЪСТАВ, в закрито заседание на петнадесети декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: НЕДЕЛИНА Д. СИМОВА
МИТОВА

като разгледа докладваното от НЕДЕЛИНА Д. СИМОВА МИТОВА
Гражданско дело № 20231110155058 по описа за 2023 година

Производството по делото е образувано по искова молба, подадена от К. А. Б. срещу „Конструктив България“ ЕООД и НОИ – териториално поделение гр. София.

В исковата молба са изложени твърдения, че в периода от 01.01.2023 г. до 22.06.2023 г. ищецът бил в трудово правоотношение с ответника „Конструктив България“ ЕООД. Твърди, че след влошаване на взаимоотношенията с управителя на дружеството въпреки депозираните молби пред работодателя в периода от 13.05.20223 г. до 22.06.2023 г. за прекратяване на договора (без да сочи на какво основание е искал прекратяване), работодателят не прекратил договора по искането на ищеца, а го уволнил дисциплинарно, което уволнение се оспорвало по съдебен ред. Твърди, че работодателят е подал погрешна информация до НОИ, според която ищецът бил в неплатен отпуск. Твърди, че времето, в което не е бил на работа, е 29 дни, като на основание чл. 160, ал. 3 КТ това време следва да се признае за трудов стаж, както и за осигурителен стаж на основание чл. 9, ал. 2, т. 3 КСО. Соци още, че работодателят дължи осигурителни вноски за времето на трудовия договор, както и трудово възнаграждение. Пзовава се на чл. 3 от Закон за установяване на трудов и осигурителен стаж по съдебен ред.

При извършване на служебна проверка относно допустимостта на производството и редовността на исковата молба, съдът е констатирал нередовности на исковата молба, като с Разпореждане № 133695 от 26.10.2023 г. съдът е дал указания за отстраняване на констатираните нередовности – да посочи период, за който твърди да е бил в трудово правоотношение с ответника, на коя дата трудовото правоотношение е прекратено, дали в периода от 13.05.2023 г. до 22.06.2023 г. се е явявал на работа и бил ли е в този период в неплатен отпуск, както и да формулира петитум на исковата молба.

В изпълнение на указанията ищецът е депозирал уточнителна молба вх. № 311929/03.11.2023 г., в която е посочил, че е бил в трудовото правоотношение с ответника от 01.01.2023 г. до 21.06.2023 г., като на 22.06.2023 г. същото е прекратено. В периода от 13.05.2023 г. до 22.06.2023 г. не се е явявал на работа и не е бил в неплатен отпуск, като се позовава на чл. 351, ал. 1 КТ, според който този период следва да му се признае за трудов стаж. Формулира петитум, според който иска съдът да признае времето от 13.06.2023 г. до 21.06.2023 г. за трудов и осигурителен стаж.

В така депозираната молба съдът намира, че се съдържа противоречие, доколкото се сочи период от 13.06.2023 г. до 21.06.2023 г., а предходни твърдения, както и указания на съда, се отнасят за период от 13.05.2023 г. до 21.06.2023 г. Съдът обаче намира, че оставяне на производството без движение с даване на указания за отстраняване на така констатираната нередовност е безпредметно, доколкото видно от изявленията и фактите, на които се позовава ищецът, както и предвид формулираното искане, искът е изначално недопустим. Това е така по следните съображения:

Установяването на трудов стаж касае установяване факта на положен труд на конкретна длъжност с конкретна трудова функция в определен период. Искът за установяване на трудов стаж представлява иск по чл. 124, ал. 4, изр. второ ГПК – за установяване на факт по съдебен ред. Съгласно чл. 124, ал. 4 може да се предяви иск за установяване истинността или неистинността на един документ, като иск за установяване съществуването или несъществуването на други факти с правно значение се допуска само в случаите, предвидени в закон. Установяването на трудов и осигурителен стаж е допустимо на основание и по реда на Закон за установяване на трудов и осигурителен стаж по съдебен ред.

Съгласно чл. 1, ал. 1 от ЗУТОССР, по реда на този закон може да се установява: 1. трудов стаж, придобит след 31 декември 1999 г.; 2. осигурителен стаж по [Кодекса за социално осигуряване](#); 3. времето, което се зачита за трудов стаж и за трудов стаж при пенсиониране, положен до 31 декември 1999 г. съгласно действащите дотогава разпоредби. Исковете по чл. 1, ал. 1 ЗУТОССР представляват специални установителни искове за факт, допустими според изрична разпоредба на закон. Съгласно чл. 5, ал. 1 ЗУТОССР, стаж по чл. 1, ал. 1 може да се установява, ако пред съда се представи удостоверение, издадено от работодателя/осигурителя, при който е придобит стажът, от неговия правопреемник или от друго юридическо или физическо лице, което съхранява книжа, ведомости за заплати и други, че документите са загубени или унищожени. Наличието на такова удостоверение представлява особена процесуална предпоставка за допустимост на този установителен иск. От сочената разпоредба се извежда предметният обхват на ЗУТОССР – същият е приложим, когато документите, от които се установява трудов и осигурителен стаж, са изгубени или унищожени. Исковото производство за установяване на тези факти е приложим само когато същите не могат да се установят по друг ред – а именно – чрез писмени

документи, които се съхраняват при работодателя.

В случая ищецът не твърди невъзможност за установяване на трудов и осигурителен стаж поради това, че документите, от които същият се установява, са изгубени или унищожени. Напротив, той извежда правния си интерес от твърдение, че работодателят е злоупотребил, както и че е представил невярна информация пред НОИ, според която ищецът в посочения период е бил в неплатен отпуск, като същевременно твърди, че не е бил в отпуск, както и че не е полагал труд в този период, но и се позовава на чл. 160, ал. 3 КТ, според която норма неплатеният отпуск до 30 работни дни в една календарна година се признава за трудов стаж. Изложените от ищеца твърдения сочат на неприложимост на специалното исково производство по установителен иск по реда на Закон за установяване на трудов и осигурителен стаж, а поради това – и на недопустимост на производство по установителен иск за този факт на основание чл. 124, ал.4, изр. второ ГПК. *(за недопустимостта на иск за установяване на трудов стаж не по специалния предвиден в нормативен акт ред например Решение № 538 от 03.08.2010 г., постановено по гр. д. № 479/2009 г. III г. о. ВКС).*

Воден от горното и на основание чл. 130, вр. чл. 124, ал. 4, изр. 2 ГПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ВРЪЩА подадената искова молба вх. № 277420/06.10.2023 г., по която е образувано гр.д. № 55058/2023 г. по описа на СРС, 56 състав.

ПРЕКРАТЯВА производството по гр.д. № 55058/2023 г. по описа на СРС, 56 състав.

Определението подлежи на обжалване от ищеца в едноседмичен срок от съобщаването му с частна жалба пред СГС.

Съдия при Софийски районен съд: _____